

Persbericht

WINNAAR WIM SONNEVELDPRIJS 2009: YORA RIENSTRA

Bijzondere aanwinst Nederlandse kleinkunst opgestaan in de Kleine Komedie

Op 6 april 2009 in een uitverkochte Kleine Komedie te Amsterdam is het Concours om de Wim Sonneveldprijs 2009 gewonnen door Yora Rienstra. De tweede plaats ging naar Ygor. De derde plaats werd gewonnen door het duo Lankmoed. De publieksprijs ging naar Yora Rienstra. Tijdens deze spannende finale werd DeWaardering uitgereikt aan Joost Nuisl.

De afgelopen maanden hebben zeven kandidaten onder professionele begeleiding van een eigen coach/regisseur een tournee gemaakt door het land. Tijdens de halve finales zijn er drie finalisten aangewezen die maandag 6 april streden om de trofee van Wim Sonneveldprijs en de publieksprijs.

De jury, gevormd door Hijlco Span (voorzitter, programmamaker NCRV), Miep Boerkamp (directeur de Purmaryn), Lars Boom (scenarioschrijver), Frans van Bronkhorst (theaterproducent) en Bert Stoots (componist en docent Amsterdamse theateracademie), sprak van een sterke editie, waarbij het Concours zijn functie als toegangspoort tot de theatermarkt waarmaakt.

Tijdens de finaleavond ontving Joost Nuisl DeWaardering uit handen van Simone de Waard en Machiel Emmering. Deze nieuwe prijs wordt iedere twee jaar uitgereikt aan personen of instellingen die zich achter de schermen zeer verdienstelijk hebben gemaakt voor de ontwikkeling van de Nederlandse kleinkunst. Volgens de jury van DeWaardering is Nuisl een belangrijk stimulator voor heel veel cabarettalent en heeft hij er altijd voor geijverd dat cabaret als een serieuze kunstvorm en niet zomaar als amusement wordt behandeld. Ook stond hij aan de basis van de prestigieuze VSCD cabaretprijzen. DeWaardering bestaat uit een plastic, een oorkonde, een speciaal voor Nuisl geschreven gedicht van Frank van Pamelen en een (extern gefinancierd) geldbedrag van 1.500 euro.

De presentatie van de zinderende finale was in handen van Ron Boszhard. Tijdens het juryberaad werd het gastoptreden verzorgd door "Speelman en Speelman".

Dat het Amsterdams Kleinkunst Festival wat oplevert is te zien aan eerdere winnaars/finalisten: Job Schuring, Reinder van der Naalt, Mike Bodé, Thomas Acda, Maarten van Roozendaal, De Vliegende Panters, Ernst van der Pasch, Claudia de Breij, Richard Groenendijk, Klaas van der Eerden, Droog Brood, Eva Schuurman, Dames voor na vieren, Wouter Deprez, Geen Familie, Pieter Derks, Jeroen Bouwhuis, Thijs Maas en Roemer van der Steeg.

Het Amsterdams Kleinkunst Festival wordt mede mogelijk gemaakt door het Nederlands Fonds voor de Podiumkunsten+, de Van Bijleveltstichting, Buma Cultuur, Erven Annie M.G. Schmidt en de VARA.

Informatie voor de pers:

Meer informatie of interviewverzoeken via het Amsterdams Kleinkunst Festival.

Marie Bootsma 06 50250733

Evert de Vries 06 22477803

Marc Pil 06 55544473

info@amsterdamskleinkunsthestival.nl

BIJLAGE BIJ PERSBERICHT

JURYRAPPORT, UITGESPROKEN DOOR JURYVOORZITTER HIJLCO SPAN OP 6 APRIL 2009 IN DE KLEINE KOMEDIE TE AMSTERDAM

Inleiding

Met zeven halve finalisten was dit Concours om de Wim Sonneveldprijs breed bezet. We zagen zeven halve finalisten waarvan een aantal nog middenin een theateraal groeiproces zit, terwijl anderen (en dan doel ik met name op de finalisten) duidelijk verder zijn in die groei. Daarmee maakt het Concours zijn functie als toegangspoort tot de theatermarkt waar. Sommige deelnemers zijn goed op weg, anderen al bijna klaar die poort door te gaan. Maar ook die deelnemers raadt de jury aan om tijd te nemen om te rijpen en beter te worden, al was het maar omdat de tijd voorbij is dat iedere jonge cabaretier als vanzelf speelplekken krijgt. De instroom van jong talent is daarmee minder groot en dus maken alleen de echt getalenteerden nog kans op een carrière. Bij de beraadslagingen heeft de jury gelet op zaken als originaliteit, muzikaliteit, maar heel in het bijzonder ook op groeipotentie. Inhoudelijk viel de jury op dat de deelnemers vooral betrokken zijn op zichzelf en minder op de wereld om zich heen. Da's een constatering, geen verwijt, maar toch wil de jury gezegd hebben dat de wereld groter is dan jezelf. Want – vrij naar een halve finalist- de mens bestaat uit meer dan de schaamstreek, die een belangrijke inspiratiebron was dit jaar. Dit gezegd hebbende heeft de jury genoten van het concours en vooral van de finale. Wat een persoonlijkheden zagen we vanavond, wat een veelzijdigheid en wat zit er veel moois aan te komen in het theater.

LANKMOED: ' Het wachten'

Het duo Lankmoed tekent voor mooie liedjes, die door de beide heren op een bijzonder aangename manier worden uitgevoerd. Het liedje over een liefde in Bergen Belsen kent dan bovendien nog een verrassende clou, maar verdient een betere plek in de voorstelling. Muzikaal onderscheiden ze zich in gunstige zin en dat geldt met name voor de arrangementen. Vergeleken met de halve finale beginnen de heren Lankmoed de voorstelling veel sterker, een niveau dat ze met name in de liedjes vast weten te houden. Over de uitvoering van de tussenscènes is de jury minder te spreken. Qua

thematiek zijn die minder origineel. De verhalen missen met name variatie en contrast. Een andere rode draad zou de voorstelling wellicht sterker maken. Het taalgebruik is zonder meer poëtisch en soms zelfs literair te noemen. Ook het spel tussen Peter en begeleider Jan, die met een vriendelijke glimlach en een paar goedgeplaatste woorden de tekst van Peter als het ware becommentarieert, is aangenaam om naar te kijken.

YORA RIENSTRA

Yora is een innemende theaterpersoonlijkheid. Vanaf het begin af aan neemt zij het publiek mee in haar verhaal. Met haar expressieve mimiek weet ze het verhaal te laden. Vergeleken met de halve finale verliest ze zich minder in te zwaar aangezet spel en dat komt haar voorstelling ten goede. Yora begeleidt zichzelf goed op de piano. Het programma is goed opgebouwd. Yora weet goed te schakelen van grote naar kleine emoties en ook de rode draad in het verhaal wordt consequent volgehouden en afgerond. Binnen een half uur zijn we getuige van een levenslange relatie. Het is prachtig te zien hoe Yora tranformeert van een mooie jonge vrouw in een oude vermoeide dame. Van haar types is de jury minder gecharmeerd. Technisch voert ze die goed uit, maar al met al zijn ze te eendimensionaal. Dit half uur maakt desalniettemin nieuwsgierig naar meer. De jury kijkt verwachtingsvol uit naar het vervolg van haar carrière.

YGOR

Ygor speelt een voorstelling die van begin tot eind blijft boeien. Hij komt op als merkwaardige-gek-met-bivakmuts uit "voormalig België" en vertelt verhalen vol absurde logica over straatverlichting die overdag brandt, over de knieën van de pinguïn en de nek van de uil. Geniaal is het moment dat de bivakmuts afgaat en we Ygors gezicht zien. Een simpel "En?" spreekt boekdelen. En ook volgende metamorfoses zijn goed uitgevoerd. Zijn slotliedje - waarbij Ygor ook nog eens goed ukelele speelt - is verrassend lief. Vergeleken met de halve finale wist Ygor vanavond veel meer energie in de voorstelling te leggen. De toegevoegde publieksscene waarbij een man uit het publiek een adelaar speelt, voegde voor de jury weinig toe, haalde eerder het ritme uit de voorstelling. Maar al met al een voorstelling als een typisch Vlaamse ode aan de illusie. De jury is dan ook benieuwd hoe Ygor dit half uur zal weten uit te bouwen naar een avondvullende voorstelling.

UITSLAG:

3. LANKMOED
2. YGOR
1. YORA RIENSTRA (TEVENS PUBLIEKSPRIJS)